

Willem Vermandere, Margriete Van Piere Maertens

Ze weund' in mijn strate zo lang dat ze leefde
dikke Margriete van Piere Maertens
'is jaren gelen al dood en begraven
dikke Margriete van Piere Maertens

Refrein :
Margriete, Margriete, Margriete Maertens
Margriete van Piere Maertens.

Ze dronk de gezondsten boer onder tafel
want straffer dan zij en was er geen een
't is 't grootste vrouwmens dat 'k ooit kende
dat was nen olifant op twee ben

Refrein :
Margriete, Margriete, Margriete Maertens
Margriete van Piere Maertens.

En z'hield caf van slunsen en oud ijzer
en al 't schuw volk kwam tegaar in heur huis
't wierd daar gevloekt, gedanst en gedronken
mijn moeder zei 't altijd 't en zit daar nie pluis

Refrein :
Margriete, Margriete, Margriete Maertens
Margriete van Piere Maertens.

En 't stonk naar jenever van in de voornoene
en 't bier liep buiten langs 't gotegat
en boven al 't gekwetter en gezever
kraaide Margriete ze was weeral zat

Refrein :
Margriete, Margriete, Margriete Maertens
Margriete van Piere Maertens.

Ze waggelde toen weg en weer over strate
of zat in de zonne te dutten op een stoel
'k zie ze nog stillekens lachen in heur eigen
'k zie nog die traan op dat vreselijk lief smoel

Refrein :
Margriete, Margriete, Margriete Maertens
Margriete van Piere Maertens.

Ze keek toen op en vroeg naar mijn name
en vertelde toen lange van heur 'n eigen kroost
ach veel te triestig om 't hier te bezingen
nu waren wij wijder Margrietes nen troost

Refrein :
Margriete, Margriete, Margriete Maertens
Margriete van Piere Maertens.

Ze bakte toen wafels voor ons al te gare
't was lijk een klokken op heur nest
zo warm en veilig en zo teer van harte
voor ene keer was zij moeder op haar best

Refrein :
Margriete, Margriete, Margriete Maertens
Margriete van Piere Maertens.

't Is jaren geleden waarvan dat 'k hier zinge

't was in mijn strate dat heur huizetje stond
z'is jaren gelen al dood en begraven
't was nen endlijken put diep in de grond

Refrein :
Margriete, Margriete, Margriete Maertens
Margriete van Piere Maertens.